

Harlig Løn. Rbd.	Summa. Rbd.
---------------------	----------------

b. Privat Ansatte.

1 Assistent	250	
1 —	200	
		450

VIII.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende den Pantegjæld til Statskassen, som hidrører fra Loven af 8de April 1851, om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

Ifølge Loven af 8de April f. A. om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods ere Fæsterne eller Leierne berettigede til at afgjøre den Kjøbesum, for hvilken de kunne erholde deres Fæste eller Leiesteder til Eiendom, ved for samme at udstede Forskrivning med 1ste Prioritet i Stedet, affattet som Forskrivninger for Umyndiges Midler, men uopsigelig fra Statskassens Side, saalænge første Kjøber eller hans Enke besidder Eiendommen og opfylder de Forpligtelser, Forskrivningen paalægger Debitor (§ 5), hvorhos Enhver, der saaledes er bleven Eier, er berettiget til under Jagttagelse af de lovbefalede Forfrister at udstyffe sin Eiendom og at fordrø, at en forholdsvis Deel af den deri indestaaende rentebærende Gjæld gaar over paa de særskilte Parceller og forbliver indestaaende i samme 10 Aar uopsigelig fra Statskassens Side (§ 10).

Disse Bestemmelser, der upaatvivlelig inden for Tid ville komme til Anvendelse paa flere

Lusinde Gaarde, Huse og særlige Grunde paa Domainegodserne, have foranlediget Finansministeren til at forelægge Landsthinget nærværende Lovudkast, hvorover Thinget har paalagt os at afgive Betænkning.

Hvad Udkastets tvende første Paragraffer angaaer, da maae vi i Betragtning af de i Motiverne anførte Grunde billige, at Forfaldstiden for Renterne er henlagt til de samme Terminer, til hvilke alle staaende Skatter og Afgifter til Statskassen ifølge Forordningen angaaende Amtsstue-Oppebørslerne af 8de Juli 1840 § 1 forfalde til Betaling, samt at den for Skatterne foreskrevne Inddrivelsesmaade i Tilfælde af Renternes Udeblivelse er bragt i Forslag.

Hvad navnlig Forfaldstiden betræffer, da vil det ofte være Debitorerne beqvemt at kunne afgjøre Renterne til samme Tid, de betale deres Skatter, og de foreslaaede Terminer ville i intet Tilfælde medføre større Besvær for dem, end de nærmest paafølgende ordinaire Renteterminer, eftersom Restancelisterne ifølge den ovenanførte Frdn. 8 Juli 1840 § 11 først udfærdiges 3 Maaneder efter den Termin, til hvilken Skatterne og Afgifterne vare forfaldne til Betaling, altsaa efterat den nærmest paafølgende ordinaire Termin er tilende.

Med Hensyn til Inddrivelsesmaaden maae vi bemærke, at denne, der allerede finder Sted med Hensyn til flere contractmæssige Præstationer til Statskassen, saasom Arveskæfternes og Fæsternes Afgifter paa Domainerne, Jagtforpagningsafgifter og Renterne af de i endeel Eiendomme paa det forrige Ryttergods indestaaende halve Kjøbesummer (Frdn. 8de